

Het verhaal over de genezing van de doofstomme hoort in Marcus bij een reeks van 3 symbool-of tekenverhalen.

Die hebben alle te maken met de genezing van zintuigen en ledematen.

Zij lopen in hetzelfde spoor van het Jesaja-visioen, waarin ogen en oren open gaan en lamme ledematen soepel worden.

Er komt weer beweging, uitzicht en communicatie.

Jesaja zag het als tekens van bevrijding voor mensen die dichtgeslagen waren en enkel nog het gevangen-zijn konden zien en horen.

De genezing van de doofstomme is het teken bij uitstek van het aloude gebed van het joodse volk "Sjema Jisraël", hoor mijn volk.

Je kan God niet zien. Je kan Hem wel horen en naar de woorden luisteren... en dat doet Jezus.

Niet het lawaai van de menigte, maar de rust van zijn stille nabijheid werkt helend.

"Vertel het aan niemand," zegt Jezus.

Hij wil geen sensationele wonderen doen.

Lichamelijke, tastbare nabijheid is nodig, omdat deze man zintuiglijk gehandicapt is.

Zoals een moeder haar kind zachtjes aanraakt en geneest met "moederkenszalf".... zo raakt Jezus de dove aan, gebruikt speeksel om zijn tong los te maken.

Door angst of tomeloos verdriet, door ondraaglijke pijn kunnen ook wij verdoofd worden, totdat iemand ons liefdevol aanraakt.

Wie niet meer horen kan, -zegt het spreekwoord- moet wel voelen.

Dit kan zonder harde woorden of geschreeuw, maar met aandacht en nabijheid.

Zo open je medemensen voor communicatie, voor verbinding.

In de nooit geziene coronatijd hebben we ervaren hoe afhankelijk wij zijn van goede zorgen, maar vooral hoe we niet zonder nabijheid kunnen leven.

Een nieuw woord hebben ze er voor gevonden: huidhonger.

Ook en vooral in relatie tot de meest kwetsbare mensen.

En velen hebben ---uit noodzaak- de natuur herontdekt.

Wij wisten niet hoe dichtbij er rust en schoonheid te vinden was.

In het evangelie zijn slechts enkele woorden, onvertaald uit het Aramees (de spreektaal van Jezus) tot ons gekomen.

Mc gebruikt die meer dan een keer. "Effeta" bv. wat betekent "ga open".

Doorbreek knellende banden, waarin je leeft.

Open je zintuigen voor de bevrijdende nabijheid van God.

De profetie van Jesaja wilde moedelozen een blijmakende boodschap brengen: blinden zien, doven horen, lammen springen, stommen jubelen, de woestijn bloeit.

De tuigen die zin geven aan ons leven (onze zin-tuigen) zullen maar volledig geopend worden, als we het evangelie tot op het einde lezen.

Vandaar dat Jezus vraagt om voorlopig nog te wachten.

Pas dan gaan alle grenzen open, zelfs over de grens van de dood heen.

Anne Terruwe zegt:

"De mens die niet wordt bevestigd, wordt ook niet geopend.

Hij kan niet uitademen, omdat hij niet ingeademd heeft.

Psychologen noemen dat: het basis-vertrouwen.

Marcus liet er geen twijfel over bestaan:

Jezus is de mens die ons opent op het volle leven.

Waar mensen van jongsaf geleerd hebben om alle deuren te sluiten, overal omheiningen te plaatsen om zich zogezegd steeds veilig te voelen, ontdekken nu bv. in palliatieve zorg,

dat niet de angst van te sterven het ergste is,

maar wel de ervaring niet ten volle open geleefd te hebben.

Effeta: ga open, luister, spreek, sta op, verrijs.

In Jezus' naam komen wij daarom elke zondag samen.

"Raak ons aan met de levensadem van God,

vooral wie dichtgeslagen is door groot verdriet.

Maak ons weer open door uw tedere ontferming

en blijf bij ons met uw troostende nabijheid. Amen."

Jan Van den Branden